

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 881/92 НА СЪВЕТА

от 26 март 1992 година

относно достъпа до пазара при превоз на стоки с автомобилен транспорт в рамките на Общността до или от територията на държава-членка или при преминаване през територията на една или повече държави-членки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и в частност член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент ²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ³,

като се има предвид, че създаването на обща транспортна политика включва, между другото, разработването на общи правила по отношение на достъпа до пазара на международния превоз на стоки с автомобилен транспорт на територията на Общността; като се има предвид, че тези правила трябва да бъдат разработени по начин, който да допринася за постигането на вътрешен транспортен пазар;

като се има предвид, че този общ режим за достъп до пазара включва също предоставяне на свобода за извършване на услуги чрез премахване на всички ограничения наложени на доставчика на услуги предвид на неговата националност или на факта, че той е установен в друга държава-членка, а не в тази, в която ще бъде предоставена услугата;

като се има предвид, че по отношение на превоза от една държава-членка в държава не-членка и обратно, прилагането на свободата за извършване на услуги при пътуване на територията на държавата-членка, където се извършва товаренето или разтоварването се отлага до постигането или изменението на подходящи споразумения със съответните държави не-членки, с цел да се гарантира спазването на принципа за недискриминация и равни условия за конкуренция между превозвачите от Общността;

като се има предвид, че след решението на Съда на Европейските общности от 22 май 1995 г. по дело 13/83 ⁴ и приетите на 28 и 29 юни 1985 заключения от

¹ ОВ С 238, 13.9.1991 г. стр. 2.

² ОВ С 38, 17.2.1992 г.

³ ОВ С 40, 17.2.1991 г. стр. 15.

⁴ ECR 1985, стр. 1513.

Европейския съвет по съобщението на Комисията относно завършването на вътрешния пазар, на 21 юни 1988 г. Съветът прие Регламент (ЕИО) № 1841/88⁵ за изменение на Регламент (ЕИО) № 3164/76 за достъпа до пазара на международния превоз на стоки с автомобилен транспорт⁶;

като се има предвид, че съгласно включеният с Регламент (ЕИО) № 1841/88 от 1 януари 1993 г. член 4а на Регламент (ЕИО) № 3164/76, квотите на Общността, двустранните квоти между държавите-членки и квотите за транзитен превоз до или от държави не-членки ще бъдат премахнати за споменатите в този член видове превоз и ще бъде въведен режим за достъп до пазара без количествени ограничения на базата на количествени критерии, на които трябва да отговарят превозвачите;

като се има предвид, че тези количествени критерии са посочени главно в Директива 74/561/ЕИО на Съвета от 12 ноември 1974 година за достъп до професията на автомобилен превозвач при национални и международни транспортни операции, с последните изменения направени с Директива 89/483/ЕИО на Съвета от 21 юни 1989 г.⁷;

като се има предвид, че в съответствие с включения с Регламент (ЕИО) № 1841/88 член 4б от Регламент (ЕИО) № 3164/76, Съветът трябва да приеме необходимите за прилагане на по-горе упоменатия член 4а мерки;

като се има предвид, че във връзка с правилата за прилагане на условията за достъп, международният превоз на стоки трябва да бъде обвързан с притежаването на разрешително от Общността за транспорт без квоти;

като се има предвид, че съгласно Първа директива на Съвета от 23 юли 1962 г. за създаване на общи правила за определени видове превоз на стоки с автомобилен транспорт между държавите-членки⁸, някои видове превоз са освободени от системата на квоти и разрешителни за превоз; като се има предвид, че в рамките на въведената с този регламент нова организация на пазара, по отношение на някои от тези видове транспорт предвид на тяхната специфика, трябва да се поддържа система на освобождаване от разрешителни на Общността или от всеки друг вид разрешителни за превоз;

като се има предвид, че трябва да се определят условията за издаване или отнемане на разрешителни и видовете превоз, за които те се отнасят, сроковете за които важат и подробните правила за тяхното използване,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

⁵ ОВ L 163, 30.6.1988 г. стр. 1.

⁶ ОВ L 357, 29.12.1976 г. стр. 1, регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 3914/90 (ОВ L 375, 31.12.1990 г. стр. 7).

⁷ ОВ L 308, 19.11.1974 г. стр. 1, директива, последно изменена с Регламент (ЕИО) № 3572/90 (ОВ L 353, 17.12.1990 г. стр. 12)

⁸ ОВ L 70, 6.8.1962, стр. 2005/62, директива, последно изменена с Директива 84/647/ЕИО (ОВ № 335, 22.12.1984 г. стр. 72)

Член 1

1. Този регламент се отнася за международния превоз на стоки с автомобилен транспорт срещу наем или възнаграждение за пътувания в рамките на територията на Общността.
2. В случай на превоз от държава-членка до страна нечленка и обратно, този регламент се прилага по отношение на тази част от пътуването, която се извършва на територията на държавата-членка, където е извършено товаренето или разтоварването, след като бъде сключено съответното споразумение между Общността и съответната държава нечленка.
3. До сключването на споразумения между Общността и съответните държави нечленки, този регламент няма да засяга:

-разпоредби, свързани с посочения в параграф 2 превоз, които са включени в двустранни споразумения между държавите-членки и тези страни не-членки. Държавите-членки, обаче, трябва да се стремят да адаптират тези споразумения с цел да гарантират спазването на принципа на недискриминация между превозвачите от Общността,

-разпоредби, свързани с посочения в параграф 2 превоз, които са включени в двустранни споразумения между държавите-членки, които по силата на двустранни разрешителни или споразумения за либерализация позволяват да се извършва товарене и разтоварване в държава-членка на превозвачи, които не са установени в тази държава.

Член 2

По смисъла на този регламент:

-“превозно средство” означава моторно превозно средство, което е регистрирано в държава-членка или комбинация от превозни средства, поне моторното превозно средство от които е регистрирано в държава-членка и които се използват изключително за превоз на стоки,

-международен превоз означава:

-пътуване, което се извършва от превозно средство, чийто място на отпътуване и място на пристигане са в две различни държави-членки, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или държави не-членки;

-пътуване, което се извършва от превозно средство от държава-членка до държава не-членка или обратно, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки и държави не-членки;

- пътуване, което се извършва от превозно средство между държави не-членки с транзитно преминаване през територията на една или повече държави-членки;
- пътуване без товар във връзка с такъв превоз.

Член 3

1. Международен превоз се извършва с разрешително на Общността.
2. Разрешителното на Общността се издава от държава-членка в съответствие с членове 5 и 7, на всеки превозвач на стоки с автомобилен транспорт срещу наем или възнаграждение, който:

-е установен в държава-членка, наричана по-долу “държава-членка по установяване”, в съответствие със законите на тази държава-членка,

-има право в тази държава-членка да извършва международен превоз на стоки с автомобилен транспорт в съответствие със законите на Общността и на тази държава по отношение на достъпа до професията на шосеен превозвач.

Член 4

Посоченото в член 3 разрешително на Общността замества документа издаден от компетентните органи на държавата-членка по установяване, там където съществува такъв документ, в уверение на това, че превозвачът е получил достъп до пазара на международния превоз на стоки с автомобилен транспорт.

За превоз, който попада в приложното поле на този регламент, то замества както разрешителните на Общността, така и разменените между държавите-членки двустранни разрешителни, които са необходими до влизане в сила на този регламент.

Член 5

1. Посоченото в член 3 разрешително на Общността се издава от компетентните органи на държавата-членка по установяване.
2. Държавите-членки издават на притежателя оригинал на разрешителното на Общността, който се съхранява от предприятието-превозвач и заверени копия, чийто брой съответства на броя на превозните средства, с които разполага притежателят на разрешителното на Общността, независимо дали те са изцяло негова собственост или, например, са закупени на изплащане, или са обект на договори за наем или лизинг.
3. Разрешителното на Общността трябва да съответства на дадения в приложение I образец, където са посочени и условията за неговото използване.

4. Разрешителното на Общността се издава на името на превозвача, който няма право да го прехвърля на трета страна. Заверено копие се държи в превозното средство и се представя при поискване от оторизиран инспектор.

Член 6

Разрешителното на Общността се издава за срок от пет години и може да бъде подновявано.

Член 7

При подаване на молба за разрешително от Общността, в срок до пет години след неговото издаване, а в последствие поне на всеки пет години, компетентните органи на държавата-членка по установяване удостоверява дали превозвачът отговаря или дали все още отговаря на условията по член 3, параграф 2.

Член 8

1. Ако условията по член 3, параграф 2 не са изпълнени, компетентните органи на държавата-членка по установяване отхвърлят молбата за издаване или подновяване на разрешително от Общността чрез аргументирано решение.
2. Компетентните органи отнемат разрешително от Общността, ако неговият притежател:
 3. -вече не отговаря на условията по член 3, параграф 2 ,

-предоставил е невярна информация по отношение на данните, които са необходими за издаване на разрешително от Общността.
3. В случай на сериозни нарушения или на поредица от дребни нарушения на наредбите за превоз, компетентните органи на държавата-членка, в която е установен превозвачът, който е извършил такива нарушения, могат също да отнемат временно или частично заверените копия на разрешителното от Общността.

Тези санкции се определят според това доколко сериозни са извършените от притежателя на разрешителното от Общността нарушения, като се отчита общия брой на притежаваните от него заверени копия, свързани с международен превоз.

Член 9

Държавите-членки трябва да гарантират, че кандидатът или притежателят на разрешително от Общността е в състояние да обжалва всяко решение на компетентните органи на държавата-членка по установяване при отказ или отнемане на разрешително.

Член 10

Всяка година в срок до 31 януари държавите-членки информират Комисията за броя на превозвачите, които притежават разрешителни от Общността към 31 декември на предходната година и за броя на заверените копия, които отговарят на превозните средства в обръщение към тази дата.

Член 11

1. Държавите-членки си оказват взаимна помощ за осигуряване на прилагането и контрола върху изпълнението на този регламент.
2. Когато компетентните органи на една държава-членка забележат нарушение на този регламент от превозвач от друга държава-членка, държавата-членка на територията на която е установено нарушението информира компетентните органи на държавата-членка, в която е установен превозвачът и могат да поискат от компетентните органи на държавата-членка по установяване да наложи санкции в съответствие с този регламент.
3. В случай на сериозно нарушение или на поредица от дребни нарушения на наредбите за превоз, компетентните органи на държавата-членка, в която е установен превозвача, проучват начините на прилагане на предвидените в член 8, параграф 3 санкции и информират за своето решение компетентните органи на държавата-членка, в която са установени нарушенията.

Член 12

Отменят се:

-Регламент (ЕИО) № 3164/76 на Съвета,

-Член 4 от Директива 75/130/ЕИО на Съвета от 17 февруари 1975 г. за установяване на общи правила за определени видове комбиниран превоз на стоки между държавите-членки⁹,

-Директива на 65/269/ЕИО на Съвета от 13 май 1965 г. относно стандартизацията на определени правила свързани с разрешителни за превоз на стоки с автомобилен транспорт между държавите-членки¹⁰,

-Решение 80/48/ ЕИО на Съвета от 20 декември 1979 г. за коригиране на капацитета за превоз на стоки с автомобилен транспорт срещу наем или възнаграждение между държавите-членки¹¹.

Член 13

Първата директива на Съвета от 23 юли 1962 г. се изменя както следва:

⁹ ОВ L 48, 22.2.1975 г. стр. 31, директива, последно изменена с Директива 91/224/ЕИО (ОВ № L 335, 22.12.1984, стр. 72).

¹⁰ ОВ 88, 24.5.1965 г. стр. стр. 1469/65, директива, последно изменена с Директива 85/505/ЕИО (ОВ L 309, 21.11.1985, стр. 37).

¹¹ ОВ L 18, 24.1.1980, стр.21.

1. Заглавието се заменя с: “Първа директива на Съвета от 23 юли 1962 г. за установяване на общи правила за определени видове превоз на стоки с автомобилен транспорт”;
2. Член 1 се заменя с:
“Член 1
1. Съгласно посочените в алинея 2 условия, държавите-членки либерализират посочените в приложението видове международен превоз на стоки с автомобилен срещу наем или възнаграждение и за своя сметка, когато този превоз се извършва до, от или транзитно през тяхната територия.
2. Посочените в приложението видове превоз или пътувания без товар във връзка с превоза се освобождават от разрешително от Общността, както и от всички други разрешителни за превоз”;
3. Приложение II се заличава, а текстът на приложение I се заменя от този на приложение II на този регламент.

Член 14

Държавите-членки информират Комисията за мерките, които вземат за изпълнение на този регламент.

Член 15

Настоящият регламент влиза в сила на следващия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Той се прилага от 1 януари 1993 г.. Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 март 1992 година.

За Съвета:

Председател

Joaquim FERREIRA DO AMARAL

ПРИЛОЖЕНИЕ I

“ ПРИЛОЖЕНИЕ

ЕВРОПЕЙСКА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ

а)

(Синя карта - DIN A4)

(Първа страница на разрешителното

(Текст на официалния език, или един от официалните езици, на държавата-членка, която издава разрешителното)

Държава, която издава разрешителното

Отличителен знак (1) Име на компетентните власти или органи

РАЗРЕШИТЕЛНО №

за международен превоз на стоки с автомобилен транспорт срещу наем или възнаграждение

Настоящото разрешително дава право (2)

да се извършва международен превоз на стоки с автомобилен транспорт срещу наем или възнаграждение по всеки маршрут, за пътувания или част от пътувания, които се извършват срещу наем или възнаграждение на територията на Общността, така като е предвидено в Регламент (ЕИО) № 881/92 на Съвета от 26 март 1992 г. и в съответствие с общите разпоредби на това разрешително.

Забележки:

Настоящото разрешително важи от до

Издадено в , на (3)

б) (ВТОРА СТРАНИЦА НА РАЗРЕШИТЕЛНОТО)

(Текст на официалния език (един от официалните езици) на държавата-членка, която издава разрешителното)

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Това разрешително се издава в съответствие с Регламент (ЕИО) № 881/92 на Съвета от 26 март 1992 г. за достъп до пазара на превоз на стоки с автомобилен транспорт вътре в Общността, до или от територията на държава-членка или преминаващ през територията на една или повече държави-членки .

То дава право на притежателя да участва в международния превоз на стоки с автомобилен транспорт срещу наем или възнаграждение по всеки маршрут за пътувания или части от пътувания, които се извършват на територията на Общността, и където това е целесъобразно, при посочените по-долу условия:

- когато точката на отпътуване и точката на пристигане се намират в две различни държави-членки, без или с транзитно преминаване през една или повече държави-членки или държави нечленки,
- от една държава-членка до държава не-членка или обратно, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или държави не-членки,
- между държави не-членки с транзитно преминаване през територията на една или повече държави-членки,

и за пътувания без товар във връзка с такъв превоз.

При превоз от една държава-членка до държава не-членка или обратно, това разрешително важи за онази част от пътуването, която се извършва на територията на държавата-членка, където е извършено товаренето или разтоварването, след като бъде сключено необходимото споразумение между Общността и съответната държава не-членка в съответствие с Регламент (ЕИО) № 881/92.

Разрешителното се издава лично на притежателя и не може да бъде прехвърляно.

То може да бъде отнето от компетентния орган на държавата-членка, която го е издала, в случай, че превозвачът:

- не е спазил всички условия за използване на разрешителното,
- предоставил е невярна информация по отношение на необходимите за издаване или удължаване на разрешителното данни.

Оригиналът на разрешителното се съхранява от предприятието-превозвач.

Заверено копие на разрешителното се държи в превозното средство . При комбинираните превозни средства, то трябва да придружава моторното превозно средство. То покрива комбинираното превозно средство дори ако ремаркетото или полуремаркетото няма регистрация или разрешително за ползване на пътищата на името на притежателя на разрешителното, или ако има регистрация или разрешително за ползване на пътищата в друга държава-членка.

Разрешителното се представя при поискване от упълномощен инспектор.

На територията на всяка държава-членка, притежателят трябва да спазва законите, подзаконовите и административни актове, които са в сила в тази държава, в частност тези свързани с транспорта и движението по пътищата.

1 ОВ 335, 22.12. 1984, стр. 72”

- (1) Отличителните знаци са (B) Белгия, (DK) Дания, (D) Германия, (GR) Гърция, (ES) Испания, (F) Франция, (IRL) Ирландия, (I) Италия, (L) Люксембург, (NL) Нидерландия, (P) Португалия, (UK) Обединеното кралство
- (2) Име или фирма и пълен адрес на превозвача
- (3) Подпис и печат на издаващите компетентни власти или органи

ПРИЛОЖЕНИЕ II

“ПРИЛОЖЕНИЕ

Видове превоз, които се освобождават от разрешителни на Общността и от всички други разрешителни за превоз

1. Превоз на поща, като обществена услуга.
2. Превоз на превозни средства претърпели повреда или авария.
3. Превоз на стоки с моторни превозни средства, чието разрешено товарно тегло, включително това на ремаркетата, не надхвърля шест тона или чийто разрешен полезен товар, включително този на ремаркетата, не надхвърля 3.5 тона.
4. Превоз на стоки с моторни превозни средства, при който са изпълнени следните условия;

а) превозваните стоки трябва да са собственост на предприятието или да са продадени, купени, дадени под наем или взети под наем, произведени, извлечени, обработени или ремонтирани от предприятието;

б) целта на пътуването да бъде превоз на стоките до или от предприятието или тяхното преместване вътре в предприятието или извън него за негови собствени нужди;

в) използваните за такъв превоз моторни превозни средства да са управлявани от служители на предприятието;

г) превозните средства, които превозват стоките да са собственост на предприятието, или да са купени от него на изплащане или да са взети под наем, ако в последния случай отговарят на условията на Директива 84/647/ ЕИО на Съвета от 19 декември 1984 г. за използването на наети без шофьори превозни средства за превоз на стоки с автомобилен транспорт (1) .

Тази разпоредба не се прилага при използването на заместващо превозно средство по време на кратка авария на превозното средство, което се използва обикновено;

д) превозът е само допълнение към основната дейност на предприятието.

5. Превоз на медицински продукти, уреди, оборудване и други артикули за оказване на спешна медицинска помощ, най-вече при природни бедствия.